

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרָשַׁת פִּי תְּבֵא - חֲשִׁיבוֹת הַשְּׂמֵחָה

"תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה"

(דברים כח, מז)

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמיה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

שאנחנו יכולים לשרת אותו יתברך לעד ולעולמי עולמים בכל עת שנרצה, הרי בודאי נתמלא בשמחה עד אין קץ.

אפילו מלאכים אינם זוכים לקדש את שמו של הקב"ה בכל עת! ואילו אנחנו זוכים לשרת את בורא עולם בכל עת ובכל זמן.

אנחנו עונים 'אמן' ו'ברכו את ה' המבורך' ומזכירים את שם ה' הרבה פעמים ביום. אנחנו צריכים לשמוח שמחה עצומה שהקב"ה בחר בנו לעמו וחיי עולם נטע בתוכנו, וזיכה אותנו על ידי זה לחיי נצח.

מסופר על אחד מגדולי ישראל שבשעה שהיה עורך חשבון נפש היה אומר לעצמו: "אומנם עשיתי כך וכך מצוות, אבל היכן השמחה בעת קיום המצוות?".

כך המשיך לערוך חשבון נפש עם עצמו ולדרוש מעצמו כי קיום המצוות יעשה בשמחה.

יהי רצון שנזכה לחיות בשמחה עצומה ולעבוד את מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בשמחה ונזכור מה שמבואר בספר המידות למוהר"ן מברסלב: "מי שהוא שמח תמיד- על ידי זה הוא מצליח".

בברכת שבת שלום וכתובה וחתימה טובה הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

אנחנו צריכים להבין- מדוע מקפיד הקב"ה כל כך על חוסר השמחה בעבודת ה' יותר מכל המצוות כולם?

מדוע כל העונשים והתוכחות הנוראות שבפרשה זו, כולם נאמרו על חוסר השמחה בעבודת ה' יתברך?

ביאור הדברים הוא, שמי שאינו עובד את ה' יתברך בשמחה, הרי שהתייבש אצלו הרגש והוא עובד את ה' יתברך מלומדה.

כדי להעיר אדם זה יש צורך במתן עונשים ותוכחות קשים.

אבל אדם בעל רגש העובד את ה' בשמחה, הרי הוא מלא חיות והתעוררות. הוא מרגיש: "שְׂוִיֵתִי ה' לְנִגְדֵי תְמִיד" (תהילים טז, ח).

אדם זה אינו צריך יסורים כדי להעירו. מספיקה לו התבוננות ודברי מוסר במקום יסורים.

כידוע רבינו האר"י הקדוש גילה שאת כל המדרגות שאליהם הוא הגיע, הוא קיבל זכה מכוח השמחה ששמח מאוד בעבודת ה' שלו בכל מצווה ומצווה שעשה.

עוד מובא בשמו (עיין ב'חיי אדם' כלל ס"ח) שמה שנאמר כאן בפסוק: "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה" (דברים כח, מז), אין הכוונה לשמחה בעלמא, אלא לשמחה גדולה כמוצא תענוגים ואבנים טובות ומרגליות.

אם נתבונן בגודל הזכות שזיכנו הקב"ה

פניני אמת

ע"י	כנסת לבת	צאת לבת	ריבון חס
י"ט	18: 34	19: 45	20: 32
ת"א	18: 52	19: 43	20: 29
מ"ט	18: 54	19: 44	20: 32
כ"ב	18: 52	19: 43	20: 30

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - ראש השנה - חלק א'

מה הם מנהגי ערב ראש-השנה?

ס'ice ?

תשובה ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

בערב ראש השנה לא אומרים בתפילת שחרית וידוי ונפילת אפיים. מנהג הספרדים לא לומר מזמור "יענך ה' ביום צרה" (תהילים כ, ב), ולא מזמור "תפלה לְדוֹד הַטָּה ה' אָזְנְךָ" (תהילים פו, א). מנהג האשכנזים לומר מזמורים אלו, אף על פי שלא אומרים וידוי ונפילת אפיים. גם בתפילת מנחה של ערב ראש השנה לא אומרים וידוי ונפילת אפיים.

נוהגים לעשות התרת נדרים בערב ראש השנה.

מנהג ישראל להסתפר בערב ר"ה לכבוד החג. לובשים בגדים מכובסים ומגוהצים לכבוד יום טוב למרות שהוא יום דין ומשפט, אנחנו מראים בכך שאנחנו בטוחים בחסדי ה' שיוציא לאור משפטנו ויכתבנו לחיים טובים. **מקורות:** שו"ע סימן תקפ"א סעיף ד'.

מנהג יפה לטבול במקווה טהרה בערב ראש השנה, מכיוון שהטהרה מועילה לתפילת האדם. לכתחילה יטבול מתחילת שעה זמנית חמישית של היום, ולא יברך על טבילה זו. יטבול חמש טבילות ויכוון: א. בשביל הטהרה. ב. לתיקון הכעס. ג. למתקן את הדינים והגבורות בחסדים. ד. להעביר מעליו את לבושי החול ויכוון 'תכלה שנה וקללותיה'. ה. לקבל את קדושת ראש השנה ויכוון 'תחל שנה וברכותיה'.

מי שלא זוכר את כוונת הטבילה, יטבול חמש פעמים ויכוון בטבילתו על מה שכתוב בספרים הקדושים ועל דעת רבותינו. **מקורות:** בן איש חי, ניצבים שנה א' הלכה ג'

מי שלא יכול ללכת למקווה טהרה לטבול בגלל איזה סיבה, הנכון שישפוך על גופו כשנים עשר וחצי ליטר מים. אפשר לעשות כן על ידי מקלחת יעמוד תחת ה'טוש' במקלחת, כשהברז יהיה פתוח - עד שישער בדעתו שנשפך עליו שיעור זה. אין הבדל בין מים חמים לקרים.

נוהגים ללכת לבית החיים בערב ראש השנה ולהרבות בתחינות ובקשות אצל קברי הצדיקים ונותנים צדקה לעניים. הטעם הוא שבית החיים הוא מקום מנוחת הצדיקים ומקום קדוש וטהור. התפילה שם מתקבלת יותר. יתן צדקה לפני שיבקש ויאמר תחינות ובקשות. כשהולך לבקש בבית החיים לא יתפלל חלילה לנפטר שהוא ימלא את בקשתו ותפילתו מכיוון שעובר על איסור "דורש אל המתים" - אלא יבקש מה' יתברך לעד ולעולמי עולמים שיתן לו רחמים בזכות הצדיקים שוכני עפר. יכול לבקש מצדיק שיתפלל עליו לפני ה' יתברך ויהיה מליץ ישר בעדו. **מקורות:** רמ"א בשולחן ערוך (סימן תקפ"א סעיף ד' בסוף)

יש נוהגים לקנות סכין חדשה בערב ראש השנה ומשחזים את הסכין. זו סגולה לפרנסה לכל השנה. **מקורות:** סגולות ישראל אות ר'

יש נוהגים להתענות בערב ראש השנה, מכיוון שהוא היום האחרון של השנה ומובא במדרש תנחומא (פרשת אמור) בתענית זו נמחלים שלישי מהעוונות. אם רוצה לקום בלילה (לפני עלות השחר) כדי לאכול ולשתות, יעשה תנאי לפני שהולך לישון, שאם יקום באמצע הלילה וירצה לאכול ולשתות - אז יוכל (לפני עלות השחר), כל זה לפי הפשט.

אולם לפי הזוהר הקדוש, אם ישן שינת קבע על מיטתו אסור לו לאכול ולשתות. לכן אם ישן שנת קבע על מיטתו, טוב להחמיר להימנע מאכילה. שתיית תה או קפה מותרת גם לפי הזוהר הקדוש, אפילו אם ישן שנת קבע. אדם שאין לו כח להתענות, אם לא יאכל קודם עלות השחר, עדיף שלא יתענה כלל, כדי שלא יכנס למחלוקת. אדם שנשאר ער כל הלילה, מותר לו לאכול ולשתות כל הלילה עד עלות השחר - אפילו לפי הזוהר הקדוש.

בְּרִיחָה מְנַדְנֹד חֲטָא

עד כמה רבותינו נזהרו מנדנד חטא, זאת ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא. הסיפור מעובד מתוך 'פאר ישראל' וסיפר אותו הרה"ג רבי פינחס לוין זצ"ל, גיסו של הרה"ק האדמו"ר ר' ישראל אלתר מגור זצ"ל (ה'בית ישראל' זיע"א): בשנת ה'ת"ש הרבי הפליג מווארשה לארץ ישראל, לאחר שהצליח להימלט, בזמן שנכנסו הנאצים ימ"ש.

ההפלגה נמשכה כשבוע ימים. רבינו לא היה רגיל להפליג בים וחלה במחלת ים. הוא לא הרגיש טוב ונאלץ לשכב על מיטתו, יחידי בתאו, חלש ורפה אונים. לפתע נכנסה עובדת ניקיון לתא, שבאותה השעה היה ריק מאנשים, ביקשה לנקות את התא. למרות חולשתו הרבה, הצדיק זינק כהרף עין ממיטתו מבעד החלון הישר אל הסיפון, כמי שנשכו נחש, וכמעט שהסתכן במעשה זה.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PhineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

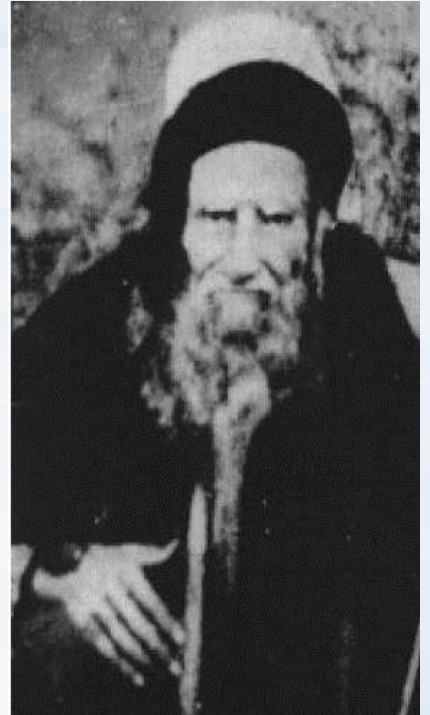
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב חיים קורח זצ"ל

חכם מארי חיים קורח זצ"ל - נולד בשנת תקפ"ד (1823) בצנעא שבתימן. למד תורה מפי חכמי עירו. לאחר נישואיו התחיל לעבוד כמלמד תינוקות של בית רבן. בנוסף התפרנס מטוויית ציציות. הרב קבע את מקום לימודו בבית הכנסת 'בית אלשיך'. אנשים רבים היו מגיעים לשם כדי ללמוד תורה מפיו למרות שלא הסכים לכהן כרב בכהונה רשמית, זכה ללמד ולחדש תורה לרבים. היה ידוע בצדקותו הרבה. היה זריז וזהיר במצוות צדקה, ביקור חולים, הכנסת כלה והכנסת אורחים. קבע את מקום הכנסת האורחים של העיר בבית מדרשו. כך זיכה את האורחים בדברי תורה וגם דאג לכל מחסורם. מלומד בניסים. רבים פנו אליו ונושעו. נפטר ב-כ' אלול ה'תרע"ד (1914) בצנעא. חי כ-91 שנים.

אביו: ר' יוסף. **מרבותיו:** חכם יוסף אלקאורה וחכם אברהם ערשי. **מתלמידיו:** מארי יחיאל יצחק הלוי ומארי אהרון הכהן. **מספריו:** **החיים והשלום** - פירוש על התורה, שו"ת וקובץ פסקים, ספר קיצור הלכות לרמב"ם **יענף עץ אבות** - חידושים על התורה **ינאוה תהילה** - חידושים על תהילים **ינרות זכריה** - דרשות **יקונטרס אורי וישעי**.

פ עם המושל ציווה לאחד מבני קהילת צנעא שיביא לו חבית נפט. האיש יצא לעיירות מסביב, טרח ויגע. ביום שישי לפני כניסת שבת הביא את החבית לביתו. בגלל השעה המאוחרת הניח את החבית שם, וחשב לקחת אותה למושל במוצאי שבת. לאחר הבדלה בצאת השבת לא מצא את החבית. מישהו הבחין בו כשהביא את החבית לביתו, הוא חמד וגנב אותה ל"ע!"

הוא רץ במר ליבו לגאון ר' חיים קורח. הוא מצא את הצדיק אומר את הפסוקים לפני הבדלה. הוא ביקש לספר לרבי. רבי חיים רמז לו שימתין עד שיבדיל. בסערת רוחו הוא לא היה יכול לכלוא את רגשותיו ופרץ בבכי מר. כל עמלו היה לשווא. מי יודע איזה עונש המושל עלול להטיל עליו. הוא יכול לגזור עליו מיתה! רבי חיים מסר לו את המטה שלו ואמר לו: "עם המטה הזה תלך בכל הרחובות. במקום שהמטה יעצור, שם ימצא הגנב!".

הוא לקח את המטה והסתובב איתו מרחוב לרחוב, מסימטה לסימטה לשווא. הוא חזר לביתו של הרב מאוכזב ועייף להחזיר את המטה. הרב ראה על פי מבט פניו שהחבית לא נמצאה. הרב שאל אותו: "האם המטה לא עצר?" האיש ענה: "לא עצר כלל". הרב שאל: "האם הסתובבת איתו בכל הרחובות?". הוא לפתע נזכר, שברחוב שלו הוא לא הסתובב. רבינו הורה לו לסייר ברחוב שבו הוא גר. הוא הלך עם המטה לפתע המטה עצר ליד הבית של השכן. הוא נקש על הדלת. השכן פתח ושאל לבקשתו.

נעלמה לי חבית נפט", אמר, "אולי אתה יודע היכן היא?". "לא ולא", השכן ענה. "אם אתה רוצה אתה מוזמן לחפש בביתי". האיש הצטער כך שחשד בשכן בחינם. כדי להרגיע את חששו הוא נכנס לביתו, היא חיפש בכל הפינות, אבל לא מצא את החבית. הוא התנצל לפני בעל הבית. הוא נשא את עינו למרום להצדיק על עצמו דין שמיים. כאשר נשא את עינו, ראה את החבית מוטלת בין קורות הגג.... (אבותינו סיפרו לנו)

ה התורכים שלטו בתימן באותה תקופה. בין המלך ששלט בצנעא, מוחמד מחמוד אלדין התחילה מלחמה. היהודים שהיו באיזור סבלו מאוד. הרבה מהם נהרגו וחלק נפצעו. שמע הרב הגיע לאוזני המלך. הוא פקד להביא את רבינו אליו. הוא שלח מספר קצינים. הם הגיעו לבית-המדרש שבו רבינו היה. הצדיק לימד שיעור תורה באותה השעה. הקצין ציווה על אחד היהודים להיכנס ולומר לרב שהוא צריך להתלוות אליו למלך.

היהודי עשה כן. הרב אמר לו: "לך תגיד לקצין שאני באמצע לימוד תורה. עכשיו אני לא יוצא!". הקצין שמע את דברי היהודי וחמתו בערה בו. הוא נכנס לבית-המדרש, הוציא את החרב ורצה להרוג את הרב. באותו הרגע שהוא הרים את ידו עם החרב - ידו יבשה. הוא לא היה יכול להזיז אותה והוא גם נעשה אילם. הקצינים האחרים ניגשו לחבר שלהם. הם ניסו להזיז אותו ולדבר איתו. כשראו ששום דבר לא עוזר, הבינו כי מדובר באיש אלוקים.

הם התחננו לפני הרב וביקשו ממנו לשחרר את הקצין מכבליו. בינתיים אנשים רבים נכנסו לבית-המדרש וראו את המחזה המופלא. החברים של הקצין הפצירו רבות וביקשו מהצדיק לשחרר את הקצין. הצדיק אמר: "טוב, אתה משוחרר!". באותו הרגע ידו של הקצין חזרה לאיתנה. הוא החזיר את החרב למקומה וביקש סליחה מהצדיק על שהעז להפריע לו בזמן הלימוד. הקצינים פחדו מהצדיק, יותר מסירוב פקודה של המלך. הם חזרו בידיים ריקות כשהם מספרים על גדולתו של הצדיק. המלך שמע את הדברים והתקשה בהתחלה להאמין. לאחר שאימת את הדברים, הוא לא ביקש יותר שיביאו את הצדיק מכיוון שחשש לגורלו.

ום אחד ניגש אל רבינו יהודי שסבל מבעיות נשימה במשך תקופה ארוכה. הוא פנה לרופאים - אך ללא הועיל. כשראה את רבינו, נפל לרגליו ואמר: "הרב, קשה לי לנשום. שהרב יברך אותי ברפואה שלימה". הצדיק הביט בו ואמר: "רפואה שלימה". אולם הוא לא הרפה. "שהצדיק יאמר רפואה שלימה לאלתרו!". רבינו נענה גם לבקשה זו וחזר אחריו: "רפואה שלימה לאלתרו". מיד לאחר הברכה, הוא הרגיש שהוא יכול לנשום בקלות. מה שלא עשו הרופאים, עשתה ברכתו של רבינו.

ום אחד פנו אל רבינו וביקשו את עזרתו. "יהודי בשם פינחס יצא לתרבות רעה. הוא מוסר, פונה לשלטונות ומעליל עלילות על היהודים. רבים סובלים בגלל מעשיו". הם בכו וביקשו שהרב יסלק אותו מחייהם. הרבי התבונן בפניהם, הוציא את החגורה שלו, זרק אותה על הארץ ואמר: **"פינחס-שיזרק!"**.

לאחר מכן אמר להם שהם לא צריכים יותר לפחד ממנו ושלא אותם לביתם. כשחזרו לעיר, נודע להם כי באותה שעה שרבינו זרק את החגורה ואמר את דבריו, **פחד עז אחז בפינחס, פחד בלתי מובן. הוא ברח מהעיר בריצה מטורפת. הוא לא חזר לשם לעולם! הם חזרו והודו לו על הישועה.**

ממעשה חסד לא מפסידים לעולם

ברירה ועליו להמתין כמה שעות בתל אביב עד שהמשרדים יפתחו מחדש בשעות אחר הצהריים.

הוא סב על עקבותיו בעוגמת נפש. הוא נכנס למעלית הראשונה שנפתחה בפניו ופנה לרדת לקומת הכניסה. מספר אנשים כבר היו בתוך המעלית. אחד מהם יהודי חרדי. המעלית התחילה לרדת. לפתע החרדי שאל אותו: "רבי יהודי, התפללת מנחה?" - "לא", ר' אשר השיב, "הלא בקושי הגיע הזמן לכך".

"בבקשה צדיק, בוא תשלים לנו מניין", האיש ביקש ור' אשר לא היה יכול לסרב. הוא השתרך אחרי האיש אל בית הכנסת שנמצא בקומה הראשונה של הבניין.

רבי אשר התפלל מנחה בכוונה רבה. היה זה כמו יום הדין בעבורו. לאחר שסיים את תפילתו, אחד המתפללים ביקש מהנוכחים: "אנא המתינו רגע ואימרו פרק תהילים עבור אבי השוכב בבית החולים במצב לא פשוט".

המתפללים, שחלקם מיהרו כפי הנראה, כבר התחילו לעזוב את המקום. ר' אשר החליט לעשות מעשה. הוא ניגש במהירות לעמוד החזן, והתחיל לקרוא בקול, כשאליו מצטרפים יתר המתפללים, פרק תהילים לרפואת אביו של אותו יהודי. הוא אף סיים באמירת 'מי שבירך' נרגשת שלאחריה כולם ענו 'אמן'.

כשסיים ופנה לשוב למקומו, אותו יהודי ניגש אליו והודה לו בחום. הוא אף הביע בפניו את התפעלותו, על כך שטרם עבור יהודי שאינו מכיר. האיש פנה לדרכו ור' אשר נשאר ללמוד בבית הכנסת עד שהמשרדים יפתחו מחדש. לפחות היה לו מקום טוב להמתין.

לאחר כשעתיים ר' אשר פנה לכיוון המשרדים שנפתחו מחדש. הוא עבר בין המסדרונות. כאשר הגיע למחלקה המבוקשת, הופיע לפתע מולו ידידו מבית הכנסת.

הוא התעניין מה הסיבה לביקור ברשות המיסים. כששמע על מטרת בואו, הזמין את ר' אשר להיכנס למשרד שלו. הוא טיפל במסירות וביעילות בתיקו במשך שעה ארוכה עד אשר הסתדרו העניינים על הצד הטוב ביותר.

התברר שהאיש הוא מנהל בכיר ברשות המיסים. בגלל המורכבות של הבעיה שאיתה התמודד ר' אשר, לא היה לו כל סיכוי לצאת מהסיפור אלמלא סובבה ההשגחה את המפגש ביניהם שהוביל בסוף לסגירת התיק.

אם לא די בכך, האיש אסיר התודה השאיר בידו את מספר הטלפון האישי שלו. אם בעתיד יצטרך, ר' אשר יוכל להתקשר אליו. שבוע לאחר מכן התגלתה בעיה בלתי צפויה בתיק. בעזרתו האדיבה של מיטיבו, גם בעיה זו נפתרה על הצד הטוב ביותר.

(מעובד מתוך 'משנתה של תורה')

ל'ביקור' במשרדי מס הכנסה מתלווה תמיד תחושה מוזרה... אתה מסתובב בין המסדרונות הארוכים, עובר בין חדרי ההמתנה הרבים, סוקר בעיניך את השלטים הקטנים שבהם כתוב השם של הפקיד שיושב בחדר הסמוך. מפתיע בכל פעם מחדש לגלות, כי כל אחד מהיושבים בחדרים אלו כמוהו כ'מלך' בתפקיד שעליו הופקד.

איש לא מגיע למשרדי מס הכנסה לצורכי בילוי. זה מקום שאילו מגיע, רק מי שאולץ לעשות זאת. להגיע למשרדי מס הכנסה זה לא 'תענוג גדול' לאדם מן השורה. על אחת כמה וכמה לבעל עסק ביתי ותיק ורב שנים. הוא קיווה להמשיך לפעול עוד שנים רבות, בלי שעניניהם הבולשות של הרשויות יחטטו בספריו.

יום בהיר אחד נציגי החוק דפקו על דלתו והכריזו בפניו: "ביקורת ספרים!". זה הוא סיפורו של ר' אשר, יהודי מאשקלון ירא וחרד, שמוכר לכל כ'אדם שאפשר לסמוך עליו'.

במשך השנים הרבות שבהן שלח ידו בעסקי התווך, הספיק לתווך מאות רבות של דירות באזור מגוריו, תוך כדי שמעגל לקוחותיו הנאמנים הולך וגדל.

ר' אשר מעולם לא חשב להעלים מס חלילה. הוא הקפיד לרשום את כל הכנסותיו והוצאותיו בצורה מדויקת, אלא שמטבע הדברים לא נמלט מכמה טעויות, שבמשך השנים הרבות הצטברו לכמות שהיה בה כדי לעורר את חשדם של אנשי החוק. כך ר' אשר מצא את עצמו נקרא לבירור דחוף במשרדי מס הכנסה הראשיים שנמצאים בתל אביב.

מרכז תל-אביב אינו ידוע כמקום מומלץ עבור יהודי ירא שמייים. אולם לאחר מספר התראות מרשות המיסים, ר' אשר נאלץ לפנות מסדר יומו העמוס כמה שעות שבמהלכן יהיה עליו להיטלטל בדרכים ולהמתין לחסדי פקידי מס הכנסה, הממוקמים במרכז העיר תל-אביב.

בהתחלה הוא ניסה לדחות את הנסיעה. עד מהרה הבין, כי ככל שיקדים לטפל בתיק שהולך ומסתבך, יהיו לו פחות נזקים בהמשך. ר' אשר השכים קום לאחר שסיים את חוק יומו, פנה לעבר תחנת הרכבת באשקלון. הוא קיווה להגיע לת"א במהירות באמצעות הרכבת. תחנת הרכבת 'תחנת השלום', שנמצאת קרוב סמוך למשרדי מס הכנסה.

ר' אשר בירר היטב ביום הקודם את זמני יציאת הרכבות. הוא עשה חשבון ומצא כי אם יצא בשעה מסוימת, יגיע כשעה לפני סגירת המשרדים. הוא מיהר לצאת לעבר התחנה בשעה המיועדת. בדרך התרחש עיכוב בלתי צפוי. כשהגיע לתחנה הספיק לראות את הרכבת יוצאת מהתחנה.

הוא איחר לרכבת למרות כל ההתארגנות המוקדמת. הוא נאלץ להמתין כשעה נוספת עד לרכבת הבאה. הוא הגיע למשרדי מס הכנסה חמש דקות לפני שעת הסגירה.

הוא נכנס בנישימה עצורה למסדרון של המחלקה המבוקשת. הוא הבחין בכמות הממתנים הגדולה והבין כי לא תהיה לו

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה
דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה
סלים בן פרחתה ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחתה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל
ספירוס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	מרים בת שרה ע"ה
מישא אסתר בת זרהה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לוי ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל	רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל	חי זיזי בן קלרה ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל
חוה בת יעקב צבי ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה	יצחק יצקן בן רחל ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה	יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה	דוד יצחק בן פרחתה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל